

Nr 104

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Island för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 13 mars 1964.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 17 januari 1964 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 23 januari 1964 undertecknat avtal mellan Sverige och Island för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock bifalla de förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett mellan Sverige och Island ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Avtalet ersätter de hittills gällande två dubbelbeskattningsavtalen mellan länderna från år 1937 och år 1955.

Efter ratifikation blir avtalet, i fråga om skatter vilka påföres enligt taxering, tillämpligt första gången vid 1965 års taxering. I fråga om andra inkomstskatter, som omfattas av avtalet, skall detsamma tillämpas beträffande inkomst som åtnjutes under år 1964 eller senare år.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Konungariket Sverige och Republiken Island hava överenskommit att avsluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Utomordentlige och Befullmäktigade Ambassadör i Reykjavik August Herman von Hartmannsdorff
Republiken Islands President:

Utrikesministern Gudmundur I. Gudmundsson

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

Detta avtal är tillämpligt å fysiska personer, som äro bosatta i Konungariket Sverige eller i Republiken Island samt å svenska och isländska juridiska personer.

Artikel 2

1. I avtalet inbegripas skatter å inkomst eller förmögenhet, vare sig de upptagas för statens eller kommuns räkning.

Som skatter å inkomst eller förmögenhet anses

A. — Beträffande lagstiftningen i Sverige:

- 1) den statliga inkomstskatten;
- 2) kupongskatten;

Samningur milli konungsríkisins Svíþjóðar og lýðveldisins Íslands, til þess að koma í veg fyrir tvísköttun tekna og eignar

Konungsríkið Svíþjóð og lýðveldið Island hafa orðið ásátt um að gera með sér samning til þess að koma í veg fyrir tvísköttun tekna og eignar.

I því skyni hafa útnefnt sem lög-mæta umboðsmenn:

Hans hátígn konungur Svíþjóðar:

Sérlegan ambassador sinn í Reykjavík með umboði August Herman von Hartmannsdorff

Forseti Islands:

Útanríkisráðherra Guðmund I. Guðmundsson

sem eftir að hafa kynnt sér hvor annars umboð, sem reyndust góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði:

1. grein

Samningur þessi gildir um menn, sem eru heimilisfastir í konungsríkinu Svíþjóð eða í lýðveldinu Island, og um sænskar og islenzkar lögper-sónur.

2. grein

1. Samningurinn nær til skatta af tekjum og eign, hvort sem þeir eru álagðir af ríki eða sveitarfélagi.

Til skatta af tekjum eða eign telst:

A. — Að því er varðar sænska lög-gjöf:

- 1) tekjuskatturinn til ríkisins;
- 2) »kupongskatten»:

- 3) sjómansskatten;
- 4) bevillningsavgifternar för särskilda förmåner och rättigheter;
- 5) utskiftningskatten;
- 6) ersättningsskatten;
- 7) den statliga förmögenhetsskatten; samt
- 8) den kommunala inkomstskatten.

B. — Beträffande lagstiftningen i Island:

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatt till staten; samt
- 2) kommunal inkomst- och förmögenhetsskatt.

C. — Beträffande lagstiftningen såväl i Sverige som i Island:

skatter, som utgå efter samma grunder som någon av de under A och B angivna skatterna.

2. Såsom skatter å inkomst eller förmögenhet enligt detta avtal anses ej sådana skatter som särskilda skatter å vinst å lotterier och vadhållning samt arvs- och gåvoskatter.

3. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning.

Artikel 3

1. Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av staterna, där den skattskyldige är bosatt.

2. Fysisk person anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist eller där stadigvarande vistas. Skulle han med tillämpning av nämnda regel anses bosatt i båda staterna, skall han enligt detta avtal anses bosatt i den stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna. Kan frågan om var personen skall anses bosatt icke avgöras med tillämpning av sistnämnda regel, anses han vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap; är han medborgare i båda staterna eller är han icke medborgare i någon av dessa, skola de behöriga myndigheterna i de bå-

3) »sjómansskatten»:

4) »bevillningsavgifternar för särskilda förmåner och rättigheter»:

5) »utskiftningskatten»:

6) »ersättningsskatten»:

7) Eignarskatturinn til ríkisins, svo og

8) tekjuútsvar sveitarfélaganna.

B. — Að því er varðar íslenska löggjöf:

1) tekju- og eignarskattur til ríkisins, svo og

2) tekjuútsvar og eignarútsvar til sveitarfélaga.

C. — Að því er varðar löggjöf Svíþjóðar og Íslands jafnt, nær samningur þessi til allra skatta, sem álagðir eru á sama grundvelli og þeir, sem taldir eru undir A og B liðum.

2. Til skatta af tekjum eða eign samkvæmt samningi þessum teljast ekki þeir skattar, sem sérstaklega eru lagðir á happdrættisvinninga og veðmál, arf of gjafir.

3. Sveitarfélag í samningi þessum merkir bæði sýslufélag og hrepps- eða bæjarfélag.

3. grein

1. Sé eigi annað tekið fram í samningi þessum, skal skattleggja tekjur og eign í því ríkinu, þar sem skattþegninn er heimilisfastur.

2. Maður telst samkvæmt samningi þessum heimilisfastur í ríkjunum hvoru fyrir sig, ef hann á þar sitt raunverulega heimili eða dvelur þar að staðaldri. Ef leiða kynni af reglu þessari í framkvæmd, að maður yrði talinn heimilisfastur í báðum ríkjunum, skal hann samkvæmt samningi þessum teljast heimilisfastur í því ríkinu, sem hann er nánar tengdur, persónulega og fjárhagslega. Leiki vafi á, hvar viðkomandi skuli teljast heimilisfastur samkvæmt síðast nefndri reglu, skal hann teljast heimilisfastur í því ríkinu, þar sem hann á ríkisfang. Sé hann ríkisborgari í báðum ríkjunum, eða ef hann er í hvorugu ríkinu ríkisborgari, skulu

da staterna träffa överenskommelse från fall till fall.

3. För skattskyldig, som utflyttat från den ena staten för att bosätta sig i den andra, upphör skattskyldigheten till inkomstskatt i förstnämnda stat — såvitt skattskyldigheten är beroende å den skattskyldiges bosättning — med utgången av den dag, under vilken utflyttningen slutförts.

Såvitt angår beskattning av förmögenhet skall, i händelse av flyttning från den ena staten till den andra, vardera staten äga förfara enligt sin skattelagstiftning, med mindre de behöriga myndigheterna i de båda staterna i särskilda fall överenskomma om undantag.

4. Juridisk person anses enligt detta avtal bosatt i den stat, vars nationalitet den äger.

En juridisk person anses hava svensk, respektive isländsk nationalitet, om den juridiska personen inregistrerats i Sverige, respektive Island. Juridisk person, vilken icke inregistrerats, anses äga den stats nationalitet, inom vilken styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte.

S. k. holdingbolag anses hava den stats nationalitet, inom vars område dess verkliga ledning utövas.

5. Oskift dödsbo anses vara bosatt i den av de båda staterna, där den avlidne enligt andra punkten i denna artikel skall anses hava varit bosatt vid sitt frånfälle.

Artikel 4

1. Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av staterna, utgår allenast i denna stat.

2. Såsom inkomst av fast egendom anses såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart förvaltande och brukande av den fasta egendomen, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom

viðkomandi yfirvöld samningsríkjanna komast að samkomulagi i hverju einstöku tilfelli.

3. Nú flytur skattþegn úr öðru ríkinu í hitt til þess að setjast þar að, og fellur þá niður tekjuskattskylda hans í því ríki, sem flutt er úr — að svo miklu leyti sem skattskyldan er háð heimilisfestu skattþegna — að enduðum þeim degi, sem flutningi lauk.

Að því er varðar skattlagningu eignar skattþegns, sem flutzt hefir milli ríkjanna, er hvoru ríkjanna um sig heimilt að haga skattlagningu samkvæmt skattlöggjöf sinni, nema viðkomandi yfirvöld samningsríkjanna komi sér saman um annað i einstökum tilfellum.

4. Þjóðerni ræður, hvar lögpersóna telst heimilisföst samkvæmt samningi þessum.

Lögpersóna telst vera sænsk að þjóðerni, ef hún er skrásett í Svíþjóð, en íslensk, ef hún er skrásett á Islandi. Þjóðerni lögpersónu, sem ekki er skrásett, skal talið i því ríkinu þar sem yfirstjórn hennar hefur aðsetur.

Þjóðerni svokallaðra »holdings» — féлага skal talið i því ríkinu, þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn þeirra starfar.

5. Óskipt dánarbú telst vera heimilisfast i því ríkjanna, þar sem hinn látni var talinn heimilisfastur við andlát sitt, samkvæmt reglum i 2. tölulíð þessarar greinar.

4. grein

1. Skattur á tekjur af fasteign skal einungis lagður á i því ríkinu, þar sem fasteignin er.

2. Til tekna af fasteign teljast jafnt tekjur af beinni starfrækslu eðanotkun hennar sem og tekjur af útleigu hennar til íbúðar eða atvinnurekstrar og hverskonar annarri hagnýtingu hennar, og enn fremur ágóði af sölu fasteignarinnar. Með

realisationsvinst, som förvärvas genom avyttring av fast egendom. I fast egendom inbegripas tillhör till egendomen, däri inberäknat, såvitt avser lantbruk och skogsbruk, levande och döda inventarier.

Såsom inkomst av fast egendom enligt detta avtal betraktas vidare inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avverkade virkets försäljning till exporthamn, genom dess försäljning inom den stat, där den fasta egendomen är belägen, ävensom genom sådan förädling av virket, som i den staten äger rum anorstiädes än å fast driftställe.

Artikel 5

1. Där ej i detta avtal annorlunda stadgas, skall skatt å inkomst av rörelse eller fritt yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av staterna, utgå allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, uppbär vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärvas från fast driftställe inom statens område.

2. Till inkomst av rörelse hänföres såväl inkomst, vilken förvärvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom upplåtelse av driften åt annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsen eller del av den eller av föremål, som användes i rörelsen.

Såsom inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag, dock icke inkomst av aktier eller likartade värdepapper. Med likartade värdepapper förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Island angår, bevis å andelar i isländska kooperativa föreningar.

3. Till inkomst av fritt yrke räknas särskilt inkomst av självständigt

fasteign telst fylgifié hennar, þar með talið, að því er landbúnað og skógarhögg varðar, búfé, áhöld og annað tilheyrandi lausafé.

Til tekna af fasteign telst enn fremur samkvæmt samningi þessum tekjur af skógarhöggi, hvort heldur er á eigin landareign eða annarra, svo og tekjur þær, er skógarhöggsmaður kynni að hafa af flutningi hinna felldu trjáa til útskipunarhafnar, sölu þeirra í því ríkinu, þar sem fasteignin er, og því líkri meðferð til nýtingar trjáanna í því ríki, einnig annarsstaðar en á fastri atvinnustöð.

5. grein

1. Sé ekki annað ákveðið í samningi þessum skal skattur af tekjum af atvinnurekstri eða sjálfstæðri atvinnu, sem rekin er frá fastri atvinnustöð í öðru ríkjanna, aðeins greiddur í því ríki. Sé um að ræða fasta atvinnustöð í báðum ríkjunum, skal skattleggja í hvoru ríkinu fyrir sig þann hluta teknanna, sem aflað er frá fastri atvinnustöð innan marka þess ríkis.

2. Til tekna af atvinnufyrirtæki teljast jafnt tekjur af beinum rekstri þess sem og tekjur af leigu fyrir atvinnufyrirtækið og ennfremur ágóði af sölu þess eða hluta af því, ellegar tækja, sem notuð eru við reksturinn.

Til tekna af atvinnufyrirtæki teljast einnig tekjur af eignahlutdeild í fyrirtæki, þó ekki tekjur af hlutabréfum eða hliðstæðum eignarhlutdeildarskirteinum. Með hliðstæðum eignarhlutdeildarskirteinum er átt við, að því er sænska löggjöf varðar stofnsjóðsskirteini í sænskum samvinnufélögum, og að því er íslenska löggjöf varðar stofnsjóðsskirteini í íslenskum samvinnufélögum.

3. Til tekna af sjálfstæðri atvinnu teljast einkum tekjur af sjálfstæðri

bedriven vetenskaplig, konstnärlig, undervisande och uppfostrande verksamhet ävensom verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

Artikel 6

1. Såsom fast driftställe anses varje plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens eller yrkets utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, tillverkningsplats, verkstad eller dylikt, försäljningsställe, varunederlag ävensom gruva eller annan liknande fyndighet, som är föremål för bearbetning.

2. Med fast driftställe likställes plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader.

3. Fast driftställe föreligger jämväl, då ett i den ena staten hemmahörande företag har en representant (agent) i den andra staten, som därstädes är stadigvarande verksam för företagets räkning samt befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

Däremot skall fast driftställe ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den ena staten hemmahörande företag har ett dotterföretag i den andra staten eller där upprätthåller affärsförbindelser blott genom en fullständigt oberoende representant eller genom en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

Artikel 7

Då ett företag i en av staterna bedriver rörelse i den andra staten från ett därstädes beläget fast driftställe, skall i fråga om fördelningen av beskattningsrätten iakttagas följande. Det fasta driftstället skall anses ha

visinda- lista- kennslu- og uppeldis- starfsemi og einnig starfsemi lækna, lögmanna, arkitekta og verkfræðinga.

6. grein

1. Föst atvinnustöð telst hver sá staður, þar sem staðsett eru sérstök tæki eða komið er fyrir sérstökum umbúnaði til stöðugrar notkunar við atvinnurekstur eða starfsemi, svo sem aðsetur framkvæmdastjórnar, skrifstofa, útibú, vinnslustöð, verksmiðja, verkstæði eða hliðstæð starfsstöð, sölustaður, birgðageymsla, náma eða aðrir slíkar náttúruauðlindir, sem hagnýttar eru á einhvern hátt.

2. Sem föst atvinnustöð telst einnig athafnasvæði til byggingastarfsemi, ef verkið hefur staðið 12 mánuði eða ætla má, að það standi yfir eigi skemmri tíma.

3. Þá telst einnig vera um fasta atvinnustöð að ræða, þegar fyrirtæki, sem er heimilisfast í öðru ríkinu hefur í hinu ríkinu umboðsmann, sem stöðugt vinnur í þjónustu þess og hefur fullt umboð til þess að gera viðskiptasamninga á vegum fyrirtækisins.

Aftur á móti telst ekki vera um fasta atvinnustöð að ræða af þeirri ástæðu einni, að fyrirtæki, heimilisfast í öðru ríkinu, á dótturfélag í hinu eða heldur uppi viðskiptasamböndum með aðstoð algerlega óháðs umboðsmanns eða með aðstoð umboðsmanns, sem að visu stöðugt vinnur í þjónustu þess sem viðskiptamiðlari en hefur þó ekki umboð til þess að fullgera viðskiptasamninga á vegum fyrirtækisins.

7. grein

Þegar atvinnufyrirtæki í öðru ríkjanna rekur starfsemi í hinu frá fastri atvinnustöð þar, skal fylgja eftirfarandi reglum við ákvörðun um skiptingu teknanna (skattlagningarréttisins). I hlut hinnar föstu

va átnjutit den inkomst av rörelsen, som driftstället kan antagas skola hava átnjutit, darest driftstället varit ett helt fristående företag som sjálvstándigt avslutat affärer med det företag, vartill det fasta driftstället hörer. Darest det fasta driftstället har sjálvstándig bokföring, bör densamma, där så ske kan, lággas till grund för inkomstens bestämmande, därvid dock, darest den på grundval av bokföringen redovisade inkomsten avviker från den som med tillämpning av ovan angivna princip skulle hava framkommit, erforderlig rättelse av den redovisade inkomsten skall ske vid taxeringen. Anses bokföringen icke kunna lággas till grund för inkomstberäkningen, má inkomsten fastställas till skálig procentsats av driftställets bruttoinkomst. Där omständigheterna icke till annat föranleda, skall procentsatsen fastställas med ledning av motsvarande uppgifter för liknande företag inom samma stat. Då så erfordras, skola de behöriga myndigheterna från fall till fall träffa särskilda överenskommelser rörande uppdelning av beskattningsrätten.

Myndigheterna skola hålla varandra underkunniga om den inkomst, som i nu avsedda fall påföres ett fast driftställe i endera staten, samt söka i samförstånd avgöra frågan om beskattningsrättens riktiga fördelning.

Artikel 8

Inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

Artikel 9

1. Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas allenast i den av sta-

atvinnustöðvar skal telja þann hluta teknanna, sem ætla má, að fallið hefði henni í hlut, ef hún hefði verið rekin sem algjörlega óháð fyrirtæki, sem sjálfstætt semdi við fyrirtækið, sem atvinnustöðina á. Ef hin fasta atvinnustöð hefir sjálfstætt bókhald, skal það lagt til grundvallar við ákvörðun teknanna ef unnt er, en sé teknauppgjör samkvæmt bókhaldinu ekki í samræmi við fyrnefnda meginreglu, skulu skattyfirvöld gera viðeigandi breytingar. Sé álitid að bókhaldið verði ekki lagt til grundvallar tekjuákvörðun má ákveða tekjurnar hæfilegan hundraðshluta af bruttótekjum atvinnustöðvarinnar. Ef atvik liggja ekki til annars, skal ákveða hundraðshlutann með hliðsjón af samsvarandi upplýsingum um hliðstæð fyrirtæki í sama ríki. Þegar nauðsyn krefur skulu viðkomandi yfirvöld gera með sér samkomulag í hverju einstöku tilfelli um skiptingu teknanna.

Yfirvöldin skulu tilkynna hvort öðru um þær tekjur, sem í ofangreindum tilvikum eru reiknaðar fastri atvinnustöð í hvoru ríkinu og sáttfúslega leitast við að ákvarða rétta skiptingu teknanna.

8. grein

Tekjur af skipaúngerð og flugrekstri skulu skattlagðar aðeins í því ríkinu, þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn viðkomandi fyrirtækis hefir aðsetur sitt.

9. grein

1. Þóknun fyrir einkaréttaraðstöðu, sem greidd er fyrir afnot af fasteign, námu eða annarri náttúr-uauðlind, skal aðeins skattlögð í því

terna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

2. Annan royalty än som avses i första punkten beskattas i den stat, där inkomsttagaren är bosatt.

Med uttrycket royalty förstås i denna punkt varje slag av royalty (eller annat periodiskt utgående belopp) som utbetalas såsom ersättning för nyttjanderätten eller ensamrätten till varje slag av författar- eller förlagsrätt, patent, ritning, hemlig fabrikationsmetod och recept, varumärke eller dylikt.

Artikel 10

1. Utdelning å aktier beskattas allenast i den stat, där den, som mottager utdelningen, är bosatt.

2. Utdelning från ett aktiebolag i Island, som tillfaller ett aktiebolag i Sverige, skall i Sverige vara undantagen från beskattning i den utsträckning som fallet skulle hava varit enligt skattelagstiftningen i Sverige, därest båda bolagen hade varit bosatta därstädes. Denna bestämmelse skall dock äga tillämpning allenast i den mån utdelningen icke avdrages från det belopp av det isländska aktiebolagets sammanlagda nettoinkomst, som är föremål för de isländska inkomstskatterna till stat och kommun.

3. Utdelning från ett aktiebolag i Sverige, som tillfaller ett aktiebolag i Island, skall i Island vara undantagen från beskattning i den utsträckning som fallet skulle hava varit enligt skattelagstiftningen i Island, därest båda bolagen hade varit bosatta därstädes.

4. Vad ovan i denna artikel sägs beträffande aktiebolag i Sverige samt utdelning från sådant aktiebolag skall äga motsvarande tillämpning i fråga om ekonomisk förening i Sverige eller utdelning från sådan förening.

rikjanna, þar sem fasteignin, náman eða náttúruauðlindin er.

2. Aðrar þóknanir fyrir einkaréttaraðstöðu en þær, sem 1. töluliður tekur til, skulu skattlagðar í því ríkjanna, þar sem viðtakandi slíkrar þóknunar er heimilisfastur.

Með orðunum »þóknun fyrir einkaréttaraðstöðu» í þessum tölulið, er átt við hverskonar greiðslur eða þóknanir, sem greiddar eru fyrir afnotarétt eða einkarétt til tímabundinnar hagnýtingar á hverskonar höfundarrétti, útgáfurétti, einkaleyfi, teikningu, leynilegri framleiðslu eða samsetningaraðferð, vörumerki og öðru slíku.

10. grein

1. Arður af hlutabréfum skal aðeins skattlagður í því ríkinu, þar sem móttakandi arðgreiðslunnar er heimilisfastur.

2. Arður frá hlutafélagi á Islandi, sem rennur til hlutafélags í Svíþjóð, skal ekki skattlagður í Svíþjóð að því leyti, sem hann hefði ekki verið skattlagður þar samkvæmt sænskri skattalöggjöf, ef bæði félögin hefðu verið heimilisföst í Svíþjóð. Þetta ákvæði gildir þó aðeins að því leyti, sem arðsúthlutunin nýtur ekki frádráttar frá þeim heildarnettótekjum hlutafélagsins, sem skatt- og útsvarsskyldar eru á Islandi.

3. Arður frá hlutafélagi í Svíþjóð, sem rennur til hlutafélags á Islandi, skal ekki skattlagður á Islandi að því leyti, sem hann hefði ekki verið skattlagður þar samkvæmt íslenskri skattalöggjöf, ef bæði félögin hefðu verið heimilisföst á Islandi.

4. Það, sem ákveðið er í þessari grein um hlutafélög í Svíþjóð og arð frá þeim, gildir einnig um samvinnufélög í Svíþjóð og tekjuafgang frá þeim.

Vad ovan i denna artikel sägs beträffande aktiebolag i Island samt utdelning från sådant aktiebolag skall äga motsvarande tillämpning i fråga om kooperativ förening i Island eller utdelning från sådan förening.

Artikel 11

1. Där ej bestämmelserna nedan i denna artikel till annat föranleda, skola inkomst av personligt arbete (inkomst av fritt yrke härunder icke inbegripen samt ej heller pensioner och livräntor) och inkomst av stadigvarande uppdrag beskattas allenast i den stat, där den skattskyldige utövat den verksamhet, från vilken inkomsten härrör.

2. Den omständigheten, att en i den ena staten bosatt och där anställd person på grund av sin tjänst tillfälligtvis uppehåller sig inom den andra statens område, skall — för såvitt han erhåller sina löneförmåner uteslutande från sin i den förra staten bosatte arbetsgivare och han vistas i den senare staten under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under beskattningsåret — ej medföra, att verksamheten anses utövad i denna senare stat.

3. I sådana fall, då arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del utföres ombord å svenskt eller isländskt fartyg skall inkomst som avses i punkt 1 beskattas allenast i den stat, vars nationalitet fartyget äger. Vid tillämpningen av denna bestämmelse skall utländskt fartyg, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag vars verkliga ledning har sitt säte i Sverige eller i Island, likställas med svenskt respektive isländskt fartyg.

I sådana fall, då arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del utföres ombord å svenskt eller isländskt luftfartyg, skall inkomst som avses i punkt 1 beskattas allenast i den stat, där den som uppbär inkomsten anses bosatt.

Það, sem ákveðið er í þessari grein um hlutafélög á Islandi og arð frá þeim, gildir einnig um samvinnufélög á Islandi og tekjuafgang frá þeim.

11. grein

1. Sé eigi annað ákveðið hér á eftir í þessari grein, skal skattleggja tekjur af persónulegu starfi (tekjur af sjálfstæðri atvinnu teljast ekki hér með og ekki heldur eftirlaun né lífeyrir) svo og varanlegu umboðsstarfi aðeins í því ríkinu, þar sem skattþegn hefir innt af hendi þá starfsemi, sem tekjurnar eru spröttnar af.

2. Ef skattþegn er heimilisfastur og ráðinn til starfs í öðru ríkinu og tekur eingöngu laun hjá vinnuveitanda í heimalandi sínu, en dvelur um tíma vegna starfsins innan endimarka hins ríkisins, samanlagt þó eigi lengur en 183 daga á skattárinu, skal eigi telja starf hans innt af hendi í dvalarríkinu.

3. Þegar um er að ræða starf, sem eingöngu eða aðallega er innt af hendi á sænsku eða íslenzku skipi, skulu tekjur, sem um ræðir í 1. tölulið þessarar greinar, aðeins skattlagðar í því ríkinu þar sem skipið er skráð. Í þessu sambandi skal erlent skip, sem gert er út í öðru hvoru ríkinu með svonefndu »bareboat» — fyrirkomulagi teljast sænskt eða íslenzkt eftir því í hvoru ríkinu raunveruleg framkvæmdastjórn útgerðarinnar hefur aðsetur sitt.

Þegar um er að ræða starf, sem eingöngu eða aðallega er innt af hendi á sænsku eða íslenzku loftfari, skulu tekjur, sem um ræðir í 1. tölulið þessarar greinar, aðeins skattlagðar í því ríkinu, þar sem launþeginn telst heimilisfastur.

4. Dá ett aktiebolag anses bosatt i en av staterna men ledamöter av dess styrelse äro bosatta i den andra staten, skola ersättningar, vilka av bolaget utbetalas till dessa ledamöter i deras här avsedda egenskap, beskattas allenast i sistnämnda stat.

5. Studerande vid universitet eller högskola i den ena staten, som under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår innehar anställning i den andra staten för att erhålla för studierna erforderlig praktisk utbildning, beskattas för sin inkomst av anställningen allenast i den stat, där han anses bosatt.

Artikel 12

Oavsett vad eljest i detta avtal stadgas, skola skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker, idrottsmän och dylika, vilka medverka vid offentlig tillställning, beskattas för inkomst av denna sin verksamhet allenast i den stat, där verksamheten utövas.

Artikel 13

Studerande samt hantverks- och affärspraktikanter, som allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i en av staterna, underkastas icke beskattning i denna stat för belopp, som de för underhåll, studier eller utbildning mottaga från utlandet.

Artikel 14

För förmögenhet, bestående av fast egendom eller tillbehör till egendomen — däri inberäknat, såvitt avser lantbruk och skogsbruk, levande och döda inventarier — utgår skatt allenast i den stat, där egendomen är belägen.

För förmögenhet, nedlagd i rörelse eller fritt yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmel-

4. Þegar hlutafélag, sem talið er heimilisfast í öðru ríkinu, greiðir þóknun til stjórnarmeðlima, sem heimilisfastir eru í hinu ríkinu, fyrir slík störf, skulu þær tekjur skattlagðar eingöngu í siðar talda ríkinu.

5. Nú stundar nemandi nám við háskóla í öðru ríkinu eða hliðstæðar æðri menntastofnanir, svo sem verzlunarháskóla og tækniháskóla en vinnur í hinu ríkinu við störf, sem teljast nauðsynlegur þáttur í náminu, þó ekki yfir 100 daga á almannaksárinu og skal hann þá aðeins skattlagður af launum fyrir þau störf í því ríkinu, þar sem hann telst heimilisfastur.

12. grein

Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa skulu leikarar, þar með taldir kvikmyndaleikarar, þátttakerur í útvarps- og sjónvarpsdagskrá, hljóðfærarleikarar, söngvarar, íþrottamenn og aðrir slíkir, sem þátt taka í opinberum sýningum, aðeins skattlagðir af tekjum af slíkri starfsemi í því ríkinu, þar sem starfsemin fer fram.

13. grein

Námsmenn, iðnnemar og aðrir slíkir, sem dvelja í öðru ríkjanna í þeim tilgangi einum að afla sér frekari menntunar eða leikni, skulu ekki skattlagðir í því ríki af því fé, sem þeir fá greitt erlendis frá sér til framfærslu eða vegna námskostnaðar.

14. grein

Af fasteign og fylgífé hennar skal gjalda eignarskatt og eignarútsvar aðeins í því ríkinu, þar sem fasteignin er. Að því er landbúnað og skógarhögg varðar, telst búpeningur, áhöld og annað tilheyrandi lausafé vera fylgífé í fasteigninni.

Af eign, sem bundin er við atvinnurekstur, eða sjálfstætt starf, skal gjalda eignarskatt og eignarútsvar

serna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

Artikel 15

Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskift dödsbo jämlikt detta avtal beskattas i den ena staten, må ej tillika beskattas hos dödsbodelägare i den andra staten.

Artikel 16

Vardera staten äger i enlighet med sin interna lagstiftning verkställa omräkning av inkomst- och förmögenhet i sådana fall, då

a) ett företag i en av staterna direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra staten eller äger del i detta företags kapital eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en av staterna som ett företag i den andra staten eller äga del i båda dessa företags kapital.

Då sådan fråga uppkommer i en av staterna, skall den behöriga myndigheten i den andra staten underlättas härom i syfte att erforderlig justering skall ske i fråga om beräkningen av det därstädes befintliga företags inkomst och förmögenhet. De behöriga myndigheterna skola, där anledning föreligger, träffa skäligt avgörande rörande inkomstens eller förmögenhetens beräkning.

Artikel 17

1. Medborgare i en av staterna skola icke i den andra staten underkastas någon beskattning, som är av annat slag, högre eller mer tyngande än den beskattning, som medborgare i denna andra stat äro eller kunna bliva därstädes underkastade.

2. Juridiska personer, vilka äro bosatta i en av staterna, skola icke i den andra staten underkastas någon beskattning, som är av annat slag, högre eller mer tyngande än

aðeins í því ríkinu, sem eftir samningi þessum hefir rétt til að krefja skatt af tekjum af þeirri eign.

15. grein

Tekjur eða eign óskipts dánarbús, sem skattlagt er í öðru ríkinu samkvæmt samningi þessum, má ekki jafnframt skattleggja hjá erfingjum í hinu ríkinu.

16. grein

Hvort ríkið um sig hefur rétt til að leiðrétta tekjur og eign í samræmi við eigin löggjöf í eftirtöldum tilvikum:

a) Ef fyrirtæki í öðru ríkinu tekur beint eða óbeint þátt í stjórn eða eftirliti með fyrirtæki í hinu ríkinu eða á eignarhlutdeild í fyrirtækinu.

b) Ef sömu aðilar taka beint eða óbeint þátt í stjórn eða eftirliti fyrirtækja sitt í hvoru ríkinu eða eiga eignarhlutdeild í báðum fyrirtækjunum.

Þegar slíkt mál kemur fyrir í öðru ríkinu, skal viðkomandi yfirvaldi í hinu ríkinu tilkynnt um það, til þess að nauðsynleg leiðrétting geti farið fram á tekju- og eignaruppgjöri þess fyrirtækis, sem þar á heima. Þegar ástæða þykir til, skulu viðkomandi yfirvöld taka sanngjarnar ákvarðanir varðandi tekju- og eignaruppgjörið.

17. grein

1. Á ríkisborgara annars ríkisins má ekki í hinu ríkinu leggja skatta, sem eru annarrar tegundar, hærri eða meira íþyngjandi en þeir skattar, sem eru lagðir eða kynnu að verða lagðir á ríkisborgara þess ríkis.

2. Á lögpersónur, sem heimilisfastar eru í öðru ríkjanna, má ekki í hinu ríkinu leggja skatta, sem eru annarrar tegundar, hærri eða meira íþyngjandi en þeir skattar, sem eru

den beskattning, som juridiska personer, vilka äro bosatta i denna andra stat, äro eller kunna bliva därstädes underkastade.

Artikel 18

1. Den stat, i vilken den skattskyldige är bosatt, må vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats om även inkomst eller förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

2. Då skattskyldig, som varit bosatt i Island eller vistats där tillfälligtvis, utflyttar eller återvänder till Sverige, må Island vid bestämmande av skatten tillämpa bestämmelserna i isländsk lag beträffande beskattning av skattskyldiga som stå i begrepp att resa ur landet.

Artikel 19

Detta avtal inverkar icke på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivast diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser skatter å inkomst eller förmögenhet icke påföras i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 20

Beskattningsmyndigheterna i de båda staterna skola utbyta sådana upplysningar (av beskaffenhet att stå till beskattningsmyndigheternas förfogande enligt de båda staternas respektive skattelagar under deras sedvanliga tjänsteutövning) som äro nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i föreliggande avtal eller för att förebygga bedrägeri eller för att tillämpa givna föreskrifter till förebyggande av skatteflykt i fråga om de skatter, som avses i avtalet.

lagðir eða kynnu að verða lagðir á lögpersónur, sem í því ríki eru heimilisfastar.

18. grein

1. Við ákvörðun um, hvar á skattstiga reikna skuli skatt í því ríki, þar sem skattþegn er heimilisfastur, er heimilt að miða við, að þær tekjur eða eignir, sem samkvæmt ákvæðum sannings þessa falla til skattlagningar í hinu ríkinu, væru meðtaldar við skattákvörðun í heimaríkinu.

2. Þegar skattþegn, sem verið hefur heimilisfastur á Islandi eða dvalið þar um stundarsakir, flytur eða fer aftur til Svíþjóðar, þá má við ákvörðun skattsins á Islandi fylgja reglum íslenzkra laga varðandi skattlagningu þeirra, sem eru á förum úr landinu.

19. grein

Samningur þessi sviptir ekki sendiherra, sendiræðismenn eða aðra slíka diplomatiska sendimenn hugsanlegum frekari réttindum til skattvilnana, er þeir njóta eða kynnu að njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum.

Að svo miklu leyti, sem slíkar frekari skattvilnanir koma í veg fyrir skattlagningu tekna eða eignar í dvalarlandinu, á heimalandið rétt til skattlagningar.

20. grein

Skattyfirvöld samningsríkjanna skulu skiptast á upplýsingum um þá vitneskju, sem skattyfirvöld öðlast við venjuleg embættisstörf samkvæmt lögum hvors lands, sem nauðsynlegar eru til þess að framkvæma ákvæði sannings þessa eða til þess að koma í veg fyrir svik ellegar til þess að framkvæma gefin fyrir-mæli til varnar gegn skattflotta varðandi þá skatta, sem um ræðir í samningnum. Slíkar upplýsingar ber að skoða sem trúnaðarmál og má

De utbyttu upplýsingarna skola be-handlas sásum hemliga och fá icke yppas för andra personer än dem, som handlagga taxering och uppbörd av de skatter, som avses i avtalet. Sádana upplýsingar fá emellertid icke utbyttas, som skulle röja affärs-hemlighet, hemlig tillverkningsme-tod, yrkeshemlighet eller något i af-färsverksamhet nyttjat förfarings-sätt.

Artikel 21

Kan skattskyldig visa, att av be-skattningsmyndigheterna i de av-talsslutande staterna vidtagna åtgär-der för honom medfört eller komma att medföra dubbelbeskattning, må han häremot göra erinringar hos den stat, där han anses vara bosatt. An-ses erinringarna grundade, kan den-na stats behöriga myndighet träffa överenskomstelse med den andra statens behöriga myndighet för att undvika dubbelbeskattning.

Artikel 22

I fall då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning och tillämpning, kunna de behöriga myndigheterna i de båda avtalsslutande staterna träffa särskilda över-enskommelser.

Artikel 23

De avtalsslutande staterna förbin-da sig att överlämna åt sina behöriga myndigheter att träffa skäligt avgö-rande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i de båda staterna gällande principerna angå-ende skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reg-lerad i detta avtal, uppstå beträffan-de de direkta skatterna.

Artikel 24

Med »behöriga myndigheter» avses i detta avtal finansdepartementen i de båda avtalsslutande staterna el-ler sådan myndighet i envar av des-sa stater, åt vilken uppdragits att

ekki láta öðrum í té en þeim, sem vinna að álagningu og innheimtu þeirra skatta, sem um ræðir í sam-ningnum. Eigi má þó skiptast á upp-lýsingum um viðskiptaleyndarmál, leynilega framleiðsluaðferð, starf-sleyndarmál né neitt, er viðskipta-hætti varðar.

21. grein

Geti skattþegn sýnt fram á, að starfsaðferðir skattýfirvalda í sam-ningsríkjunum hafi leitt til eða kun-ni að leiða til tvísköttunar, er honum heimilt að kæra yfir því í því ríkinu, þar sem hann er heimilisfastur. Sé kæra hans talin á rökum reist, geta viðkomandi yfirvöld í því ríki samið við viðkomandi yfirvöld í hinu ríkinu um málið, svo komist verði hjá tví-sköttun.

22. grein

Verði erfiðleikar á eða þyki vafi leika á, hvernig skýra beri eða fram-kvæma skuli ákvæði þessa samnings, geta viðkomandi yfirvöld í samnings-ríkjunum gert með sér stakt sam-komulag um málið.

23. grein

Samningsríkin skuldbinda sig til að fela viðkomandi yfirvöldum sí-num að finna sanngjarna lausn á hverju öðru vafamáli, sem stafa kann af mismunandi álagningarreg-lum í ríkjunum eða af öðrum ástæ-ðum getur komið fram í sambandi við þeina skatta, og ekki eru þein ákvæði um í samningi þessum.

24. grein

Með orðunum »viðkomandi yfir-völd» er í samningi þessum átt við fjármálaráðuneyti beggja ríkja, sem að samningi þessum standa, eða þau yfirvöld í öðru hvoru ríkinu, sem

i finansdepartementets ställe hand-
hava frágur enlgt detta avtal.

Artikel 25

Detta avtal skall ratificeras, för
Sveriges del med riksdagens sam-
tycke av Hans Majestät Konungen av
Sverige och för Islands del av Is-
lands President. Ratifikationshand-
lingarna skola snarast möjligt ut-
växlas i Stockholm.

Avtalet träder i kraft med utväx-
lingen av ratifikationshandlingarna.

Artikel 26

Sedan ratifikationshandlingarna
utväxlats, skall avtalet äga tillämp-
ning:

a) i Sverige:

beträffande statlig inkomstskatt,
kommunal inkomstskatt och statlig
förmögenhetsskatt, som utgå på
grund av 1965 eller senare års taxe-
ringar;

beträffande kupongskatt å sådan
utdelning, som förfaller till betal-
ning den 1 januari 1964 eller se-
nare;

beträffande sjömansskatt, som ut-
går från och med den 1 januari 1964;

beträffande bevillningsavgifter för
särskilda förmåner och rättigheter,
som belöpa å tiden från och med
den 1 januari 1964;

beträffande övriga skatter, för vil-
ka taxering verkställes under år 1965
eller senare år;

b) i Island:

beträffande statlig inkomstskatt
och statlig förmögenhetsskatt samt
kommunal inkomstskatt och kom-
munal förmögenhetsskatt, som utgå
på grund av 1965 eller senare års
taxeringar;

beträffande övriga skatter, för vil-
ka taxering verkställes under år
1965 eller senare år.

Vid ikraftträdande av detta avtal
skola avtalen mellan Sverige och Is-

falið hefur verið að annast um má-
lefni varðandi samning þennan í
stað fjármálaráðuneytisins.

25. grein

Samning þennan skulu fullgilda af
Svíþjóðar hálfu, með samþykki ri-
kisþingsins, Hans hátign konungur
Svíþjóðar, og af Islands hálfu Forseti
Islands. Skiptast skal á fullgildingar-
skjöllum í Stokkhólmi svo fljótt sem
við verður komið.

Samningurinn gengur í gildi sam-
tímis því að skipzt er á fullgildingar-
skjöllum.

26. grein

Þegar skipzt hefur verið á full-
gildingarskjöllum, skal samningu-
rinn koma til framkvæmda:

a) I Svíþjóð:

varðandi tekjuskatt til ríkisins,
tekjuútsvör til sveitarfélaga og eig-
narskatt til ríkisins, sem á skal legg-
ja árið 1965 og síðar,

varðandi »kupongskatt» af arði,
sem fellur til útborgunar 1. janúar
1964 eða síðar,

varðandi »sjömansskatt» sem á
skal lagður frá og með 1. janúar
1964,

varðandi »bevillningsavgifter för
särskilda förmåner och rättigheter»,
sem eiga að greiðast frá og með 1.
janúar 1964,

varðandi aðra skatta, sem álagðir
eru árið 1965 eða síðar.

b) Á Islandi:

varðandi tekjuskatt og eignarskatt
til ríkisins og tekjuútsvar og eignar-
útsvar til sveitarfélaga, sem á skal
leggja árið 1965 og síðar.

varðandi aðra skatta, sem álag-
ðir eru árið 1965 eða síðar.

Við gildistöku samnings þessa fal-
la úr gildi samningar, milli Svíþjó-

land av den 8 september 1937 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet och den 17 september 1955 om fritagande från beskattning av inkomster härrörande från sjö- och luftfartstrafik upphöra att gälla; dock att sistnämnda båda avtal alltjämt skola äga tillämpning i fråga om skatt på grund av taxering eller eftertaxering för tidigare år än ovan angivits.

Artikel 27

Avtalet förblir gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången:

a) i Sverige:

beträffande statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt, som utgå på grund av taxering året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning det år, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande sjömansskatt, som utgår det år, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å det år, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande övriga skatter, för vilka taxering verkställes året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

b) i Island:

beträffande statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt samt kommunal inkomstskatt och kommunal förmögenhetsskatt, som utgå på grund av taxering året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande övriga skatter, för vil-

ðar og Islands, frá 8. september 1937 til þess að komast hjá tvísköttun á tekjum og eign og 17. september 1955 um undanþágu frá sköttun af ágóða skipaútgærðar og flugreksturs. Þó skulu ákvæði síðar nefndu samninganna gilda, þegar um er að ræða skattlagningu eða endurreikning skatta vegna árána fyrir ofangreindan tíma.

27. grein

Samningur þessi gildir á meðan hvorugt samningsríkjanna segir honum upp. Uppsögn skal gerð eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok almanaksársins. Hafi gætt verið þessa uppsagnarfrests, skal samningurinn gilda í síðasta sinn:

a) Í Svíþjóð:

varðandi tekjuskatt til ríkisins, tekjuútsvör til sveitarfélaga og eignarskatt til ríkisins, sem á skal leggja næsta ár á eftir að uppsögnin var gerð,

varðandi »kupongskatt» af arði, sem fellur til útborgunar árið, sem uppsögnin er gerð,

varðandi »sjömansskatt» sem á skal lagður árið, sem uppsögnin er gerð,

varðandi »bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter», sem eiga að greiðast árið, sem uppsögnin er gerð,

varðandi aðra skatta, sem álagðir eru næsta ár á eftir að uppsögnin var gerð.

b) Á Islandi:

varðandi tekjuskatt og eignarskatt til ríkisins og tekjuútsvar og eignarsvör til sveitarfélaga, sem á skal leggja næsta ár á eftir að uppsögnin var gerð,

varðandi aðra skatta, sem álagðir

ka taxering verkställes året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett det samma med sina sigill.

Som skedde i Reykjavik i dubbla exemplar, på svenska och isländska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 23 januari 1964.

August Herman von Hartmansdorff
Gudm. I. Gudmundsson

eru næsta ár á eftir að uppsögnin var gerð.

Þessu til staðfestingar hafa fulltrúar beggja rikjanna undirskrifað samning þennan og sett við innsigli sín.

Gert í Reykjavík hinn 23. janúar 1964 í tveimur eintökum á sænsku og íslenzku og skulu báðir textar jafngildir.

Gudm. I. Gudmundsson
August Herman von Hartmansdorff

Ut drag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 januari 1964.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet* samt anför därvid följande.

Den 8 september 1937 träffades mellan Sverige och Island avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet (SFS 1938: 111 samt prop. 1938: 94; BevU 4, rskr 84). Frågan om beskattning av inkomster från sjö- och luftfartstrafik har sedermera reglerats genom ett särskilt avtal den 17 september 1955 (SFS 1955: 583).

1937 års avtal, som allti jämt är gällande, är emellertid ofullständigt. Där föreskrives att de båda staternas högsta finansmyndigheter i fall av uppkommen dubbelbeskattning skall upptaga förhandlingar för slutande av överenskommelser i de särskilda fallen för undanröjande på skäligt sätt av dubbelbeskattningen. Vissa vägledande huvudprinciper för sådana överenskommelser har vidare upptagits i avtalet. Enligt uttrycklig bestämmelse gäller avtalet ej beträffande källskatter på inkomst av kapital.

Förfarandet med överenskommelser mellan de högsta finansmyndigheterna i varje särskilt fall av uppkommen dubbelbeskattning har i praktiken visat sig medföra besvär och tidsutdräkt för skattskyldiga och myndigheter. Det har därför framstått som ett önskemål att i förhållande till Island reglera frågor om dubbelbeskattning genom ett fullständigt avtal liksom skett i förhållande till övriga nordiska länder. Sedan överenskommelse träffats om att upptaga muntliga förhandlingar mellan två för ändamålet särskilt utsedda delegationer, ägde sådana förhandlingar rum i Reykjavik den 18 och den 19 juni 1963. På svensk sida fördes förhandlingarna av en delegation bestående av byråchefen för lagärenden i finansdepartementet Sture Lundell, ordförande, numera byråchefen i finansdepartementet Sven Bro-

dén och kammarrättsassessorn Stig Wernlund. Vid förhandlingarna nåddes enighet om ett förslag till avtal mellan Sverige och Island för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Slutgiltiga förslag till avtalstexter på svenska och isländska språken utväxlades sedermera mellan förhandlingsdelegationerna genom skriftväxling. Avtalsförslaget — vilket torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — har därefter underställts respektive regeringar för godkännande.

Avtalsförslaget har remitterats till *kammarrätten*, som i utlåtande den 26 november 1963 förklarar sig ej ha funnit anledning till erinran mot detsamma.

Under hand har från isländsk sida meddelats att man är beredd att underteckna avtalsförslaget. Jag torde nu få anmäla frågan om godkännande av detsamma på svensk sida.

Till en början torde jag få med några ord beröra det *isländska skattesystemet*.

I Island utgår inkomst- och förmögenhetsskatter såväl till staten som till kommuner. Fysiska personer bosatta i Island och isländska bolag är i princip skattskyldiga för all inkomst och förmögenhet. I fråga om fysiska personer utan hemvist i Island ävensom utländska bolag föreligger skyldighet att erlægga inkomstskatt för inkomst av fastighet belägen i Island samt av rörelse utövad i eller från Island. Skattskyldigheten omfattar vidare inkomst från andra inkomstkällor i Island, t. ex. inkomst av arbete som utförts därstädes, inkomst i form av lön, pension eller bidrag från isländska staten samt utdelning från isländska aktiebolag eller andra isländska företag. Skatten uttages då så kan ske genom avdrag vid utbetalningen av inkomsten. Beträffande förmögenhetsbeskattningen gäller i princip att i Island ej bosatta fysiska personer och utländska bolag erlägger skatt för samtliga i Island belägna förmögenhetstillgångar.

Fysiska personer erlägger inkomstskatt till staten enligt en progressiv skala, som uppgår till 5 procent i lägsta skiktet och högst uppgår till 30 procent för beskattningsbar inkomst överstigande 90 000 isländska kronor. Bolag beskattas enligt en fast skattesats av 20 procent. Det är att märka att aktiebolag och annat bolag med begränsad ansvarighet vid beräkningen av skattepliktig rörelseinkomst får avdraga under året utdelad vinst, dock högst intill ett belopp motsvarande 10 procent av tillskjutet kapital. Förmögenhetsskatt till staten utgår för fysiska personer enligt en progressiv skiktsskala, varierande mellan 5 och 12 promille. För bolag och andra juridiska personer är skattesatsen 7 promille.

Även den kommunala inkomstskatteförfattningen upptar för fysiska per-

¹ Bilagan har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med förslaget utom därutinnan *att* ombudens namn tillagts i ingressen av avtalsförslaget, *att* datering och underskrifter verkställdes samt *att* ratifikationsortens namn införts i artikel 25 av avtalsförslaget.

soner en progressiv skiktsskala, som varierar mellan 14 och 30 procent. För bolag och andra juridiska personer uppgår skatten till 20 procent av inkomst upp till 75 000 isländska kronor och till 30 procent av överskjutande del av inkomsten. Den av kommunerna årligen beslutade utdebiteringen kan emellertid innebära viss reduktion av nämnda skattesatser. Förmögenhetsskatten varierar mellan 5 och 10 promille beträffande såväl fysiska som juridiska personer.

Vid utformningen av det nu föreliggande avtalsförslaget har eftersträfvats en så nära anslutning som möjligt till de regler som enligt de särskilda dubbelbeskattningsavtalen gäller i förhållandet mellan Sverige och övriga nordiska länder. Vad beträffar *under avtalet inbegripna skatter* har, såsom framgår av artikel 2 i förslaget, samtliga nyss nämnda isländska skatter medtagits. På svensk sida inbegripes såväl den statliga och den kommunala inkomstskatten som den statliga förmögenhetsskatten.

I överensstämmelse med den *huvudprincip* som kommit till uttryck i de svenska skatteavtalen med övriga nordiska stater avses enligt artikel 3 i förslaget inkomst och förmögenhet regelmässigt skola beskattas endast i den stat, där den skattskyldige är *bosatt*. Innebörden av begreppet *bosättning* för tillämpning av avtalet framgår av särskilda föreskrifter i punkterna 2—5 av artikel 3. Undantag från nämnda huvudregel föreslås skola gälla beträffande fast egendom, rörelse, fritt yrke samt, i allmänhet, personligt arbete.

Fast egendom beskattas sålunda endast i den stat där egendomen är belägen. Detta gäller såväl vid inkomstbeskattningen (artikel 4) som förmögenhetsbeskattningen (artikel 14 första stycket). Motsvarande föreslås gälla även beträffande royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom (artikel 9 punkt 1).

Inkomst av *rörelse* och *fritt yrke* som förvärvas genom fast driftställe i en av staterna beskattas enligt artikel 5 punkt 1 endast i denna stat. I fråga om förmögenhet nedlagd i rörelse eller fritt yrke förbehålles beskattningsrätten den stat som enligt ovanstående bestämmelser äger beskatta inkomsten (artikel 14 andra stycket). Vad som förstås med uttrycket *fast driftställe* är angivet i artikel 6. Inkomst som förvärvas av rederi- och luftfartsföretag skall emellertid tagas till beskattning endast i den stat där företags verkliga ledning är belägen (artikel 8).

Beträffande inkomst av *personligt arbete* gäller enligt artikel 11 punkt 1 som huvudregel, att sådan inkomst beskattas endast i den stat, där verksamheten utövats. Undantagen från denna regel avser i första hand fall då arbetet utförts under tillfällig vistelse i utövningsstaten på uppdrag av arbetsgivare i hemlandet (den s. k. montörregeln); vidare undantages inkomst av arbete som fullgöres ombord på luftfartyg, ersättning uppboaren i egenkap av styrelseledamot samt studerandes inkomst av viss praktikanttjänstgöring (artikel 11 punkterna 2—5). Sådana inkomstslag skall beskattas i

den stat, där inkomsttagaren är bosatt. Vad angår verksamhet som utövas av skådespelare m. fl. finns en särskild regel intagen i artikel 12 av förslaget av innebörd, att inkomst av sådan verksamhet i princip alltid skall beskattas i den stat, där densamma utövats.

I fråga om de föreslagna bestämmelserna om beskattning av inkomst av personligt arbete torde även höra påpekas det särskilda stadgandet rörande sjömans inkomst ombord på svenskt respektive isländskt fartyg (artikel 11 punkt 3 första stycket). I likhet med vad som numera gäller enligt såväl det svensk-danska som det svensk-norska avtalet föreslås nu, att sådan inkomst skall beskattas endast i den stat vars nationalitet fartyget äger. Utländskt fartyg, som befraktas på s. k. bareboat basis av ett företag vars verkliga ledning har sitt säte i Sverige eller i Island, skall i detta sammanhang anses såsom svenskt respektive isländskt fartyg.

Reglerna om beskattning av *aktieutdelning* är intagna i artikel 10. Beskattningsrätten föreslås här tillkomma uteslutande den stat där utdelningens mottagare är bosatt. I syfte att i vissa fall undvika kedjebeskattning av bolagsvinst har därjämte i avtalsförslaget intagits bestämmelser angående utdelning som utbetalats från aktiebolag eller ekonomisk respektive kooperativ förening i den ena staten till aktiebolag eller sådan förening i den andra staten, innebärande att utdelningen under vissa villkor skall vara undantagen från beskattning i den sistnämnda staten (artikel 10 punkterna 2—4). I enlighet härmed skall för Sveriges del utdelning, som ett svenskt bolag mottager från ett isländskt bolag, behandlas i skattehänseende på samma sätt som utdelning mellan svenska bolag (jfr 54 § kommunal-skattelagen och 7 § förordningen om statlig inkomstskatt). Då ett isländskt aktiebolag utbetalar utdelning till ett aktiebolag eller ekonomisk förening i Sverige skall det sagda dock gälla endast i den mån utdelningen icke avdrages från det belopp av det isländska aktiebolagets sammanlagda nettoinkomst, som är föremål för de isländska inkomstskatterna till stat och kommun (artikel 10 punkt 2). Sistnämnda bestämmelse, som saknar motsvarighet i de svensk-danska och svensk-norska avtalen, får ses mot bakgrunden av den rätt till avdrag för utdelad vinst som isländskt aktiebolag åtnjuter enligt isländsk skattelagstiftning.

I likhet med vad som är fallet i de svenska avtalen med de övriga nordiska länderna bygger avtalsförslaget på den s. k. exemptmetoden för dubbelbeskattningens undanröjande. Denna metod innebär, att i de fall beskattningsrätten till viss inkomst eller förmögenhet enligt avtalet förbehålles den ena avtalsslutande staten, denna inkomst eller förmögenhet undantages från beskattning i den andra staten. Emellertid äger den stat, där den skattskyldige är bosatt, vid beskattningen använda den skattesats som är tillämplig om även den sålunda fritagna inkomsten eller förmögenheten medräknats i beskattningsunderlaget. Föreskrift härom har intagits i artikel 18 punkt 1. I punkt 2 av samma artikel har införts en liknande be-

stämmelse, som hänför sig till särskilda regler i isländsk lag beträffande beskattning av den som varit bosatt i Island eller vistats där viss tid och därefter flyttar utomlands. Enligt intern isländsk lagstiftning behandlas en sådan person, såvitt angår skattesatsens bestämmande, såsom om han proportionellt sett haft samma inkomster under hela utflyttningsåret som under den del av året han var bosatt eller vistades i Island. Enligt avtalsförslaget är Island oförhindrat att tillämpa dessa bestämmelser beträffande en person som utflyttar eller återvänder till Sverige.

Artikel 20 i förslaget öppnar möjlighet för beskattningsmyndigheterna att i särskilda fall utbyta *upplysningar i skatteärenden*. Denna bestämmelse saknar motsvarighet i de svenska dubbelbeskattningsavtalen med de övriga nordiska staterna i förhållande till vilka det befunnits nödvändigt att mera utförligt reglera hithörande frågor i särskilda s. k. handräckningsavtal.

I fråga om *avtalets ikraftträdande* föreslås att detsamma skall träda i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna (artikel 25); det skall förbli gällande så länge detsamma ej uppsäges från någondera sidan (artikel 27). Efter ikraftträdandet skall avtalet tillämpas för första gången vid 1965 års taxering. Beträffande svensk kupongskatt blir avtalet tillämpligt på utdelning som förfaller till betalning den 1 januari 1964 eller senare. I och med att det nya avtalet träder i kraft skall de år 1937 och år 1955 ingångna avtalen mellan Sverige och Island upphöra att gälla (artikel 26).

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. De nu avslutade svensk-isländska dubbelbeskattningsförhandlingarna har, såsom inledningsvis angivits, främst avsett att förenkla förfarandet i uppkommande fall av dubbelbeskattning och att erhålla en reglering som närmare ansluter till vad som gäller i förhållandet mellan Sverige och de övriga nordiska länderna. I och för sig är det ett relativt obetydligt antal skattskyldiga som drabbas av beskattning såväl i Sverige som i Island. Det gällande avtalets bestämmelser, som förutsätter förhandlingar mellan finansdepartementen i varje enskilt fall, har emellertid visat sig tyngande i tillämpningen och innebär olägenhet för de skattskyldiga. Det får därför anses vara en betydande vinst att överenskommelse har kunnat nås om ett förslag till fullständigt dubbelbeskattningsavtal, som på svensk sida kan tillämpas av beskattningsmyndigheterna redan i samband med den skattskyldiges taxering. Såsom framgår av den föregående redogörelsen är skillnaderna mellan avtalsförslaget och de under senare år ingångna svensk-danska och svensk-norska dubbelbeskattningsavtalen obetydliga och huvudsakligen betingade av skiljaktigheter i den interna skattelagstiftningen i dessa länder. Jag finner det önskvärt att en anpassning av avtalsreglerna på angivet sätt kommer till stånd inte minst med tanke på de nordiska samarbetssträvandena. Avtalsförslaget synes innebära en tillfredsställande lös-

ning av hithörande spörsmål och jag vill tillstyrka att detsamma godkännes.

Under erinran att det torde ankomma på chefen för utrikesdepartementet att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härfter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Lars Hummerhielm

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 januari 1964.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME.

Kungl. Maj:t har förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Enligt artikel 25 i förslaget skall avtalet ratificeras.

Kungl. Maj:t finner gott bemyndiga beskickningschefen i Reykjavik att — med förbehåll för ratifikation efter riksdagens godkännande — underteckna avtalet.

Ur protokollet:

Lars Schönander

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i
statsrådet å Stockholms slott den 13 mars 1964.*

Närvarande:

Statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING,
SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Palme.

Sedan Kungl. Maj:t den 17 januari 1964 bemyndigat beskickningschefen i Reykjavik att för Sveriges del underteckna avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Island för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet av en lydelse svarande mot det förslag Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har avtalet den 23 januari 1964 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 17 januari 1964 anfört i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t eller, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, riksskattenämnden att, därest det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig dessa har avseende å statliga eller kommunala skatter, ävensom i eljest vidtagna åtgärder, varigenom sådana skatter påförts;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den omfattning Kungl. Maj:t bestämmer, uppdraga åt riksskattenämnden att övertaga de med tillämpningen av ifrågavarande avtal sammanhängande arbetsuppgifter, vilkas handläggning eljest skulle ankomma på Kungl. Maj:t.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Per Eskilsson